

SLOTBESCHOUWING

De Huizen van het Kind zijn, negen jaar na opstart, bijna over heel Vlaanderen en Brussel actief. Ieder Huis probeert de basisondersteuning van gezinnen, kinderen en jongeren dichterbij elkaar te brengen. Vooral binnen preventieve gezinsondersteuning, kinderopvang en onderwijs zien we veel partnerschappen ontstaan. Elk samenwerkingsverband is uniek, en we leren uit de bevraging dat invulling geven aan de drie pijlers van het decreet een grote uitdaging is.

Uit de bevraging zien we verschillende **sterktes** van de Huizen van het Kind:

- Er is een groot lokaal engagement om de Huizen van het Kind vorm te geven. Het lokaal bestuur ondersteunt in de ruime meerderheid actief de uitbouw van het Huis van het Kind.
- De lokale besturen nemen een sterke trekkende rol op in de Huizen van het Kind. De verbinding met lokale prioriteiten in gezinsbeleid wordt hierdoor gelegd.
- Er is een rijke diversiteit aan praktijken. Dit biedt een bron van inspiratie hoe er binnen diverse thema's en levensdomeinen verbinding gelegd kan worden.
- Er is een sterke connectie met kinderopvang, het Lokaal Loket Kinderopvang en Buitenschoolse Opvang en Activiteiten.
- Partners van het Huis kennen elkaar voldoende voor een wederzijdse toeleiding.
- De meerwaarde van een fysieke plek komt in de bevraging naar boven, en dit op verschillende vlakken: voor de doelgroep zelf, maar ook voor het partnerschap.

Tegelijk zijn er ook nog een heel aantal **uitdagingen**:

- Er is nood aan extra middelen voor de Huizen van het Kind zodat zij hun brede opdracht kunnen realiseren. Bovendien is er een groot verschil in financiering, zowel door Opgroeien (Huis van het Kind + aanbodsvormen PGO + projecten ...) als andere actoren (lokale besturen, andere beleidsdomeinen). Dit heeft uiteraard een grote impact op de mogelijkheden, de werking en de realisaties van een Huis van het Kind.
- Binnen gezinsondersteuning en de omliggende levensdomeinen zijn er tal van uitdagingen. Sommigen maken zelf keuzes, anderen hebben het gevoel permanent tekort te schieten.
- De noden van gezinnen zijn erg divers. Het is moeilijk om effectief "alle" gezinnen te bereiken.
- Gezien de grote diversiteit aan invulling van het Huis van het Kind, is de vraag "wat kan je van elk Huis van het Kind verwachten?" niet eenduidig te beantwoorden.
- Het eigenaarschap van het Huis van het Kind komt te vaak op de schouders van één persoon. Dit heeft een sterke impact op het beleidsvoerend vermogen en de duurzaamheid van het samenwerkingsverband.
- Samenwerking gebeurt niet in rechte lijn. Het partnerschap is sterk afhankelijk van één individu en van de mate van lokaal engagement, wat het erg kwetsbaar maakt.

Er is ook **groeimarge** op een heel aantal topics:

- Versterking van het beleidsvoerend vermogen van de Huizen, onder meer door meer methodisch te werken. Bij een heel aantal vraagstukken rond de organisatie van de Huizen van het Kind, zijn reeds ondersteunende tools voorhanden (bv. omgevingsanalyse, visie, definitie partner, overlegstructuren binnen netwerkorganisaties ...).
- Verder inzetten op geïntegreerd samenwerken, door ook drempels binnen de eigen sectoren aan te pakken.
- De samenwerking met hulpverleningsactoren kan verder verkend worden. Hier en daar zijn er al interessante praktijken ontstaan.
- Versterking van de visie en het realiseren van gebruikersparticipatie en het werken met een omgevingsanalyse.
- Het verder uitklaren van de verhouding tussen de lokale teams Kind en Gezin, de consultatiebureaus en de Huizen van het Kind.
- Er lijken heel wat bovenlokale/regionale netwerken te bestaan. Hoe kunnen deze optimaal ingezet worden, in functie van lokale en bovenlokale opdrachten?

